

Když opustila kapelu Evald Ek, připojila se k big bandu a hlouběji se ponořila do jazzového vokálního repertoáru, kde zdokonalovala své interpretační dovednosti. To byla další epocha Fridiny formace a na konci 60. let dorostla ke standardům jako „Just One of Those Things“ (v překotném aranžmá podobném stylu Anity O'Dayové) a „My Man“. V rozhovoru z roku 2005 zmínila, že jedním z tehdejších vlivů pro ni byla všestranná americká zpěvačka Eydie Gorméová, která uměla přecházet od popu přes latinu až po energický swing.

V tomto big bandu Frida učinila další klíčový krok: Mladá zpěvačka se provdala za pozounistu Ragnara Fredrikssona. A zde stojí za zmínku významný faktor, který patrně ovlivnil schopnost ABBY zakrývat jednoznačně dospělé záležitosti nablýskaným pozlátkem. Zatímco ostatní popoví umělci zpívali o bezstarostné touze, někteří členové ABBY dobře znali povinnosti dospělých – i když nepsali texty. Do devatenácti let měl Benny se svou přítelkyní Christinou Grönvallovou, kterou potkal v centru pro mládež ve svém městě, dvě děti – Petera a Helénu. Zůstali spolu až do roku 1966 (nicméně se nikdy nevezali), a když se Hep Stars proslavili, uchovával Benny svůj rodinný život v tajnosti před tiskem a fanoušky, aby si udržel pověst nevázaného mladého muzikanta. Netřeba říkat, že to nemělo na vztah zrovna dobrý vliv – nakonec se dvojice rozešla a děti zůstaly v péči Christiny.

Co se týká Fridy, bylo jí teprve sedmnáct, když měla s Ragnarem v roce 1963 syna Hanse; v roce 1967 následovala Lise-Lotte. Díky tomu patrně Frida rychle dospěla, ale zároveň, když v rozhovoru po talentové soutěži téhož roku prohlásila, že „povinnosti ženy v domácnosti a matky jsou na prvním místě“, byla rozhodně neupřímná. Nikdy se ve skutečnosti nevdala svého snu stát se zpěvačkou.

Jakmile dostala nabídku od pianisty a baviče v nočním klubu, Charlieho Normana, dohodla se s Ragnarem, že rozvod je jedinou možností. Nechala s ním děti a v roce 1969 se přestěhovala do Stockholmu. V oblasti veškerých svých záměrů a cílů byla opět svobodnou dívkou a téhož roku se náhodou potkala s talentovaným, usměvavým a čerstvě nezávislým klávesistou z Hep Stars. V roce 1969 se oba zúčastnili Melodifestivalenu, švédské soutěže, která určovala, kdo bude reprezentovat zemi na soutěži Euroviše. Frida byla čtvrtá, zatímco Benny spolupracoval na jině, neúspěšné písni; o pár dní poté se znovu potkali v Malmö a přeskočila jiskra.

DÍVKA SE ZLATÝMI VLASY

Dětství Agnethy Fältskogové bylo podstatně méně dramatické než Fridiny mladé roky – prožila šťastné dětství, avšak i ona začala brzy s hudbou, i díky podpoře hudebně založené rodiny sídlící v malém městě Jönköpingu. Agnetha (často přezdívaná Anna), jež se narodila 5. dubna 1950, přiznává, že jakmile začala vystupovat, měla smíšené pocity. „Inklinovala jsem k vyjádření svého talentu

» nahoře První Fridin singl, „En ledig dag“ („Volný den“), vyšel v roce 1967.

» *nahoře Frida se svým manželem Ragnarem, trombonistou v jednom z dansbandů, s nimiž zpívala, se svými dvěma dětmi, Hansem a malou Lise-Lotte, zhruba v roce 1968. Svou rodinu opustila a její sen stát se zpěvačkou se vyplnil díky ABBE.*

již během školních let," vzpomínala jednou. „Připadala jsem si hrozně, když jsem stála před třídou a četla esej či zpívala. Ale i když jsem se chtěla propadnout pod zem, zůstala jsem až do konce.“ Již záhy začala psát svůj vlastní materiál, chodila na hodiny klavíru a čerpala inspiraci ze skladeb podobných mimořádně citovým dojkům Connie Francisové.

Podobně jako Frida, i Agnetha se naučila všestrannosti vystupováním s *dansbandy* a stejně jako Hep Stars a Hootenanny Singers cestovala v létě po *folkparcích*. Počínaje rokem 1967 začala vydávat řadu hitových singlů, jež byly

dle tehdejšího zvyku později vydávány na albech. Mezi svými oblíbenými umělci jmenovala výstřední britskou zpěvačku Sandie Shawovou (vítězku Eurovize v roce 1967), snadno stravitelného trumpetistu Herba Alperta a velšský sex-symbol Toma Jonese – toto vše v roce 1968, v době, kdy vrcholilo antikulturní běsnění.

Ale Agnetha byla revoluční svým vlastním tichým způsobem: Sama či ve spolupráci s jinými napsala pěknou řádku vlastních skladeb, což byl v té době rys jen mála dalších žen. (Jednou z jejích zajímavých kolegyň byla francouzská hvězda Françoise Hardyová, která podobně jako

» nahoře Agnetha Fältskogová v roce 1968 – v této době bodovala ve švédských žebříčcích se svým prvním, singlem „Jag var så kär“ („Byla jsem tak zamilovaná“).

Sběratelské nálepky

Tyto nálepky ze 70. let nesou stylizované portrétní snímky všech čtyř členů skupiny. Najdete všechny čtyři!

nahofe Frida Lyngstadová s klavíristou Charliem Normanem na koncertě ve Stockholmu v roce 1969, po turné po celém Švédsku se stejným hudebníkem.

naproti Agnetha, Björn a Benny začali spolupracovat ještě před vznikem ABBY.

» nahofe Agnetha ve věku sedmnácti let: Sama si zamluvila focení u místního fotografa v jejím rodném městě Jönköpingu poté, co vyšel její první singl.

Agnetha byla od přírody rezervovaná a již v raném věku se vzdala veřejného vystupování.) Jak Agnethina kariéra nabírala obrátky ve Švédsku i v Německu, opustila nakonec své zaměstnání jako spojovatelka u prodejce automobilů a v roce 1968 se přestěhovala do Stockholmu. Následujícího roku obnovila svou známost s hlavním představitelem Hootenanny Singers, kterého potkala v jednom *folkparku* v létě 1968. Ihned bylo jasné, že popová hvězda a nadějná zpěvačka se do sebe zamilovali.

ZROZENÍ ABBY

Se dvěma autory písní, každý ve dvojici se zpěvačkou, byla společná hudební tvorba přirozeným krokem. „Dá se říci, že ABBU svedla dohromady láska,“ řekla Agnetha později. „Björn a já jsme byli do sebe zamilovaní a totéž platilo o Benny a Anni-Frid. Všichni jsme byli zamilovaní a navzájem se vzrušovali, nejen tehdy, když jsme společně pracovali.“ Brzy dívky zpívaly doprovody v některých skladbách obou mužů, pánové pomáhali psát a produkovat písně pro ženy a všichni čtyři se pokusili zpívat společně jako kabaretní kapela Festfolket, jež si moc dobře nevedla.

Páry si byly tak blízké, že Benny a Frida se přidali v roce 1970 k Björnovi a Agnetě, kteří odjeli na Kypr oslavit své zasnubky. Na podzim téhož roku vydali Benny a Björn jediné album pod svými jmény s názvem *Lycka* („Štěstí“). Byla to první deska, na níž se oba hudebníci podělili o tvorbu, i když jim pomohla Agnetha, která zčásti napsala skladbu „Liselott“, a manažer/textař Stig Anderson. Píseň „Hej gamle man!“ („Hej starochu!“) se stala hitem. Když ji Benny a Björn nahrávali, dívky jim ve studiu nazpívaly doprovodné vokály. „Na této nahrávce jsme si zkusili, jak nám to zní dohromady,“ řekla Frida. „Znělo to vážně dobře. A tak více či méně začala naše spolupráce.“

» nahofe Singl „Folj med mig“, na jehož druhé straně byla píseň „Jag var så kär“ („Byla jsem tak zamilovaná“), první singl Agnethy Fältskogové. Vyšel v roce 1967 a jeho druhá strana zabodovala ve švédských žebříčkách.

Šlo o přirozený vývoj, jako všechno ostatní v kariéře kapely – na to, jaká byla ABBA továrna na hity, šlo o překvapivě přirozené seskupení. „Mnoho lidí si myslelo, že tyto dva páry byly jen trik,“ řekl mi Björn nedávno. „Ale tak to nebylo. Nepřekvapuje mě, že ABBU mohou milovat všechny druhy lidí i přes to, že jsme byli skutečně heterosexuální dvojice. Nikdy jsme se nedali dohromady jako nějaká pokusná kapela – byla to skutečná věc. Pro Bennyho a mě bylo přirozené dát kapelu dohromady a nevracet se zpět a psát pro dvě dívky. To jsme mohli dělat dřív. A v předválečné éře bychom to patrně tak dělali.“

Soukromý a veřejný život celé čtveřice se začal více proplétat v průběhu 70. let. Björn a Agnetha se vzali v roce 1971 a později téhož roku Björn vyprodukoval její čtvrté sólové album, *När en vacker tanke blir en sång* („Když se z nádherné myšlenky stane píseň“). Agnetha dosáhla osobního triumfu, když v roce 1972 hrála v omezeném počtu představení muzikálu *Jesus Christ Superstar* Máří Magdalénu, ale v té době se již jejich čtyři hudební kariéry navzájem mísily. V roce 1972 došlo k nevyhnutelnému, když všichni čtyři vydali pod svými křestními jmény